

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/134/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511010821
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1511010821.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci proti obžalovanému L. V., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v znení zákona č. 218/2007 Z. z., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/175/2011 zo dňa 06. 08. 2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. 11. 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného L. V., nar. XX. XX. XXXX v V., bytom V., B. XXspod obžaloby Okresného prokurátora pre Bratislava V, sp. zn. 1Pv 872/07 zo dňa 24.10.2011, pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v znení zákona č. 218/2007 Z. z., s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v priebehu kalendárneho roku 2007 do 23.07.2007 na doposiaľ neustálených miestach v byte na B. ulici č. XX v V., sexuálne zneužil maloletú O. N., a to tým spôsobom, že rukami jej chytil genitálie a penis, ktorý mu maloletá najskôr musela chytať rukami, jej vložil medzi stehná ku genitáliám a trel si ho o tieto miesta,

oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení ústne do zápisnice odvolanie okresný prokurátor, ktoré písomne odôvodnil podaním zo dňa 24.08.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27. 08. 2012.

V písomných dôvodoch svojho odvolania okresný prokurátor poukázal na obsah výpovedí svedkyne X. O., svedka L. O., svedka L. O. ml., svedkyne Z. O., svedkyne P. U. P., závery znaleckých posudkov vypracovaných znalcom z odboru psychológie - odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých a znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia - odvetvie psychiatria a sexuológia, pričom svoje odvolanie oprel aj o závery znaleckého psychologického posudku vypracovaného dňa 21.11.2007, najmä v časti, kde znalec konštatuje, že zdôverenie sa maloletej svojej starej matke možno v zásadných skutočnostiach pokladať za reálny popis vnímaných okolností. Znalec na súde okrem iného uviedol, že v danom prípade maloletej O. je celková psychická vyspelosť v zhode s dosiahnutým fyzickým vekom, resp. môže byť o niečo vyššia, takže možno predpokladať, že ak sa to stalo, tak maloletá O. je schopná si to pamätať. Stupeň pravdepodobnosti výpovede maloletej O. k svojej starej mame je taký, že maloletá popisovala udalosti v súlade s tým, ako ich vnímala.

Čo sa týka sexuologického vyšetrenia obvineného v rámci prípravného konania, prokurátor uviedol, že znalec vo vypracovanom znaleckom posudku okrem iného konštatoval, že obvinený netrpí sexuálnou

deviáciou v pravom zmysle slova. Nemožno však vylúčiť, žeby mohlo dôjsť k sexuálne zafarbenému konaniu obvineného vo vzťahu k maloletej, odvíjajúceho sa od osobnostnej, vrátane psychosexuálnej štruktúry obvineného. Plochý záznam nenasvedčuje pre prítomnosť sexuálnej deviácie v zmysle detských juvenilných objektov; rovnako ju však nemožno vylúčiť.

Podľa prokurátor súd tak pri hodnotení dôkazov nebral do úvahy výpovede vyššie uvedených osôb, ktoré prišli do styku s maloletou v čase, keď sama spontánne vypovedala o udalostiach v súvislosti so svojím starým otcom - obžalovaným L. V., ktoré sa mali odohrať v priebehu kalendárneho roka 2007, ako ani závery znaleckých posudkov z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých a z odvetvia psychiatrie a sexuológie, ani následne výpovede znalcov na hlavnom pojednávaní.

Prokurátor ďalej uviedol, že súd sa pri svojom rozhodovaní oprel aj o znalecké posudky P. W. V. zo dňa 25.03.2008 a U. E. U. z odvetvia psychiatrie, vypracovaného dňa 27.03.2006, ktoré znalecké posudky boli vykonané na „objednávku“ matky maloletej, pričom išlo o posudky v občiansko-súdnom konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletej O. N. Prokurátor pritom poukázal na vyjadrenie P. C. D. príbratého do trestného konania, ktorý po oboznámení sa s obsahom záznamu na MG kazete uviedol, že matkine intervencie a otázky sú kladené maloletej tak, že dieťa na ne nemôže spontánne odpovedať a vyjadriť sa, nakoľko matka dieťaťa vo viacerých prípadoch naznačuje dieťaťu, akú odpoveď má dať.

Pritom podľa názoru prokurátora nemôže obstať ani odvolávanie sa súdu na písomné vyjadrenie znalca P. C. D. zo dňa 05.04.2012 a jeho opätovný výsluch zo dňa 06.08.2012, kedy po oboznámení sa s obsahom znaleckého posudku vypracovaného v civilnom konaní zo dňa 03.12.2008 na maloletú O. N. konštatoval, že on netvrdil v predmetnom konaní, že by zistil pri vyšetrení maloletej známky jej sexuálneho zneužívania, pričom také známky ani nenašiel. Korigoval svoje predchádzajúce tvrdenia v tom, že práve stará matka maloletej mohla neúmyselne dezinterpretovať informácie poskytnuté maloletou, neúmyselne ich skresliť tak, že ponúkla maloletej iný príbeh, ktorý si mohla maloletá osvojiť. Znalec teda vo svojom vyjadrení len pripustil možnosť, že maloletá popisovala situáciu inak, ako ju pôvodne vnímala.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je prokurátor toho názoru, že súd nedostatočne zhodnotil všetky zabezpečené dôkazy z prípravného konania, a to ani po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní a ich následnom jednostrannom vyhodnotení, pričom tieto dôkazy nevyhodnocoval v súhrne v ich vzájomnej súvislosti vzhľadom na celý priebeh skutku.

Na tomto základe preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok prvostupňového okresného súdu v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa na nové pojednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 01.09.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.09.2012, v ktorom uviedol, že psychologické vyjadrenie zo dňa 10. 09. 2007 vypracované psychologičkou U. B. V. na základe psychologického vyšetrenia maloletej O. N. vykonaného dňa 08. 09. 2007, obsahuje jednostranné a neobjektívne odporúčania a návrhy, tendenčne zamerané proti obžalovanému a jeho rodine, v prospech p. O. a jej rodiny. Uvedený písomný dôkaz sa stal od začiatku trestného konania až po tú časť hlavného pojednávania na okresnom súde, kedy súd konštatoval stanovisko príslušného ministerstva, rozhodujúci a zásadne určoval priebeh vyšetrovania a časť hlavného pojednávania. Pribratí znalci do konania uvedený listinný dôkaz od začiatku mali k dispozícii a z neho vychádzali.

Obhajoba od samotného začiatku namietala dôkaz vykonaný U. V. v tom smere, že menovaná nemôže byť svedkyňou a vôbec nemohla vystupovať ako znalkyňa. Navyše sa prejavovala ako neobjektívna, neskúsená osoba, s nedostatočnými životnými skúsenosťami. O jej neobjektívnosti svedčí najmä návrh opatrení obsiahnutý na poslednom liste predmetného psychologického vyšetrenia. Pritom podmienky na vyšetrenie maloletej U. V. neboli splnené tiež preto, že plná moc od otca dieťaťa bola získaná elektronickou poštou s nedostatkami - bola bez dátumu vyhotovenia, bez uvedenia mesta, kde bola podpísaná, bez osvedčenia príslušným zahraničným pracoviskom o pravosti podpisu, keďže bol vyhotovený v Írsku, čo v prípadoch splnomocnenia v cudzine, je potrebné. Nebol zadovážený súhlas matky maloletej ako jej zákonného zástupcu, napriek tomu, že sa nachádzala v blízkosti a bola stále k dispozícii.

V priebehu prípravného konania sa zvýraznila skutočnosť, že maloletá poškodená od narodenia trpí na závažné kožné ochorenie v oblasti genitálií, ktoré si vyžaduje pravidelné ošetrovanie, najmä natieranie predpísanou masťou. V rodine obžalovaného bol zvyk, že ráno rodina odchádzala do práce a za povinnosťami tak, že najskôr odchádzala manželka a dcéra, neskôr odchádzal on na aute, pričom keď bolo treba, zaviezol vnučku. Pred jej odvozom bol povinný natrieť masťou choré miesto na koži vnučky.

To, ako maloletá svojej starej matke hovorila o obchytávaní obžalovaným, bolo veľmi podobné s tým, ako starý otec, pred odchodom ráno z domu, natieral masťou na citlivé choré miesta v oblasti genitálií poškodenej. Vzniklo podozrenie, že si maloletá z určitých dôvodov svoje tvrdenia na starého otca vymýšľa. Znalec - psychológ P. D. už pri prvom výsluchu na súde pripustil pri podobných vyšetreniach u malých detí určité vymýšľanie, bludné tvrdenia, luhanie a pod. Neskôr, keď sa znalec oboznámil aj so znaleckým posudkom z oblasti kožného lekárstva pripustil vo výpovedi maloletej určité nepravdy. Svoj znalecký posudok doplnil dodatkom, v ktorom urobil korekciu svojich predchádzajúcich tvrdení.

Obžalovaný ďalej poukázal na to, že v konaní bola jednoznačne preukázaná zaujatosť svedkyne X. O. proti obžalovanému a celej jeho rodine, žiadne znalecké dôkazy nepreukázali duševné, resp. sexuálne ochorenie obžalovaného. Obžalovaný nebol doposiaľ nikdy súdne trestaný za akýkoľvek čin, nevyskytli sa u neho žiadne negatívne náznaky zdravotného postihnutia. Po odstupe piatich rokov možno konštatovať, že rodina obžalovaného žije konsolidovaným a pokojným životom. Poškodená maloletá žije v tejto rodine pokojne, pričom v škole dosahuje veľmi dobré výsledky. Jediným trvalým stresom je neskončené trestné konanie, ktoré dolieha na celú rodinu.

Z vyššie uvedených dôvodov obžalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na prejednanie odvolania a rozhodnutie o ňom krajský súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom sa zástupca krajského prokurátora pripojil k odvolacím dôvodom okresného prokurátora a navrhol odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť, napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný, pričom poukázal na svoje písomné vyjadrenie k odvolaniu okresného prokurátora. Obžalovaný sám sa potom pripojil k záverečnému návrhu svojho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por., preto v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na prípadné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V predmetnej trestnej veci odvolací súd, pri uplatnení tzv. obmedzeného revízieho princípu upraveného v rámci § 321 ods. 2 v spojení s § 317 ods. 1 a 3 Tr. por., nezistil žiadnu takú odvolaním nevytýkanú chybu, ktorá by mohla zakladať dôvod na podanie dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.), preto, s prihliadnutím na obsah podaného odvolania okresného prokurátora, zameral svoju preskúmovaciu povinnosť iba na chyby vytykané v rámci tohto odvolania.

Z tohto hľadiska preto po zistení, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie v merite veci postupom zodpovedajúcim príslušným ustanoveniam Trestného poriadku, krajský súd, vychádzajúc z obsahu spisového materiálu, konštatuje, že odvolaním okresného prokurátora napadnutý rozsudok je vecne správny, závery obsiahnuté v jeho odôvodnení zodpovedajú vykonaným dôkazom a ich náležitému vyhodnoteniu založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to má na zreteli § 2 ods. 12 Tr. por.

Z obsahu predloženého spisového materiálu je zrejmé, že v prejednávannej trestnej veci boli na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané dve navzájom proti sebe stojace skupiny

dôkazov, svedčiacich tak v prospech ako aj v neprospech obžalovaného, ktorých náležité vyhodnotenie jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach bolo nevyhnutným predpokladom pre spravodlivého súdne rozhodnutie.

Po oboznámení sa s dôkaznou situáciou a závermi, ku ktorým súd prvého stupňa vyhodnotením dôkazov dospel, sa odvolací súd v plnej miere stotožnil s jeho konštatovaním, že v predmetnej trestnej veci nebolo žiadnym dôkazom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný L. V. stíhaný, sa skutočne stal.

Argumentácia okresného prokurátora, v zmysle ktorej boli vykonané dôkazy zo strany súdu prvého stupňa vyhodnotené jednostranne, nezodpovedá zisteným skutočnostiam, ktoré na základe výsledkov vykonaného dokazovania neodôvodňujú záver o vine obžalovaného.

V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že uznanie viny obžalovaného zo spáchania skutku napĺňajúceho znaky niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, musí vychádzať zo skutkového stavu zisteného a preukázaného v takom rozsahu, ktorý nevzbudzuje dôvodné pochybnosti a nepripúšťa alternatívny záver o jeho nevine. V kontexte celého vykonaného dokazovania je zrejmé, že v danej trestnej veci o takýto prípad nejde.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jasne zrozumiteľne a logicky vyplýva, prečo súd prvého stupňa nepovažoval za dokázané, že sa stal skutok, za ktorý je obžalovaný stíhaný, na základe čoho bolo nevyhnutné, vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“, obžalovaného L. V. spod obžaloby okresného prokurátora oslobodiť podľa § 285 písm. a/ Tr. por. V tomto smere nemožno súdu prvého stupňa vytknúť žiadne pochybenie.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebola potvrdená pravdivosť výpovedí svedkov X. O., nebohého L. O. st., L. O. ml., Z. O. a P. U. P. a nimi uvádzané skutočnosti neboli relevantným a hodnoverným spôsobom preukázané. Nemožno pritom neprihliadať na zlé vzťahy medzi rodinou svedkyne X. O. a rodinou obžalovaného, ktorá skutočnosť vyplýva tak z výpovedí obžalovaného a svedkov, ako aj z pripojených občiansko-právnych spisov súdu prvého stupňa vo veciach vedených pod sp. zn. 17P/328/10 a sp. zn. 22P/376/07 a ktorá popri charakteristike osobnostných rysov svedkyne X. O. tak, ako ich popísala psychologička P. L. U., mohla viesť z jej strany (svedkyne) k inej interpretácii skutočností uvádzaných poškodenou O. N.

Znalec P. C. D. vo vyjadrení zo dňa 05.04.2012 k svojmu znaleckému posudku č. 40/2007, ako aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.08.2012, pripustil korekciu svojho záveru obsiahnutom v predmetnom znaleckom posudku v tom zmysle, že to mohla byť stará matka dieťaťa X. O., ktorá mohla „dezinterpretovať“ informácie, ktoré jej maloletá poskytla. Maloletá mohla napr. rozprávať starej matke o tom, že jej starý otec (V.) robí niečo, čo bolo pre ňu nepríjemné (t. j. natiera ju masťou) a menovaná svedkyňa to mohla neúmyselne (na báze svojich osobnostných charakteristík) skresliť tak, že „ponúkla“ maloletej iný príbeh, ktorý si táto mohla osvojiť. Znalec teda pripustil možnosť, že maloletá popisovala situáciu inak, ako ju pôvodne vnímala.

Znalec v podanom vyjadrení uviedol aj iné skutočnosti a závery, ku ktorým dospela znalkyňa P. L. U., a to, že u maloletej je dobrá slovná zásoba, dobrý intelektový priemer, v myslení sú akcentované magicko - fantazijné prvky, v správaní sa prejavuje tendencia k predvádzaniu, manipulatívne tendencie, teatralita a egocentrizmus. Má veľkú potrebu byť obdivovaná a prijímaná, nechce spadnúť z piedestálu a tak vyjde v ústrety akýmkoľvek očakávaniam (čo mohlo viesť k osvojeniu si inej interpretácie prežitých skutočností poskytnutej jej inou osobou, ako to vyplýva z iného miesta vyjadrenia znalca). Menovaná znalkyňa nezistila prejavy traumatizácie, nie sú u maloletej známky zvýšenej senzitivity, ktorá by signalizovala problematický disadaptačný vývoj. V záveroch znaleckého posudku ďalej uvádza, že psychický stav dieťaťa nevykazuje žiadne masívne symptómy, ktoré by jednoznačne indikovali, že ide o dieťa týrané, zneužívané. Nepochybne prežíva stav diskomfortu, ktorý súvisí s rodinnými vzťahmi, nakoľko je konfrontovaná so záťažovými témami, či už sexuálneho, alebo vzťahového charakteru.

Pre posúdenie korekcií záverov znalca pritom nie je rozhodujúce, že sa k nim znalec nedopracoval pri vyšetrení maloletej v roku 2007. Znalec totiž vo svojom vyjadrení výslovne poukázal na to, že v znaleckom posudku uviedol, že nakoľko nezistil relevantné údaje, je vysoko pravdepodobné, že

maloletá popisovala okolnosti svojej starej matke tak, ako ich vnímala. Korekcia tohto záveru okrem iného vychádza potom z aj obsahu znaleckého posudku vypracovaného P. L. U., ktorá vykonala rozsiahle vyšetrovania a skúmania vzťahov v rámci celej rodiny maloletej, kým on sa zamerával len na maloletú. Táto okolnosť bola podmienená rozdielnym zadaním úloh v rámci týchto znaleckých posudkov. Ak sa teda znalec s odstupom času oboznámil s ďalšími relevantnými skutočnosťami a údajmi významnými pre potvrdenie alebo prehodnotenie pôvodne prijatých záverov, nemožno zmenu týchto záverov spochybňovať len poukazom na odstup času.

Korekciu uvedených záverov znalca možno, resp. je potrebné hodnotiť v kontexte ostatných zabezpečených a vykonaných dôkazov.

Je nepochybné, že v danom trestnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že poškodená maloletá O. N. trpí na kožné ochorenie nachádzajúce sa v oblasti genitálií, ktoré bolo potrebné ošetrovať natieraním masťou. Pritom obhajoba obžalovaného, v zmysle ktorej poskytoval svojej vnučke potrebné ošetrovanie natieraním chorých a citlivých miest predpísanou masťou na základe požiadavky jej matky, nebola nijakým spôsobom vyvrátená.

V záveroch znaleckého posudku č. 32/2011, vypracovaného Inštitútom forenzných medicínskych expertíz s.r.o., znaleckej organizácie v odbore: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Súdne lekárstvo, Chirurgia, Traumatológia, Interná medicína, ktorá sa vyjadrila ku kožnému ochoreniu maloletej, sa konštatuje, že zo zdravotne dokumentácie maloletej O. N. nevyplývajú žiadne také lekárske nálezy, ktoré by poukazovali na systematické, či jednorazové fyzické konanie inej osoby proti dieťaťu, sexuálne motivované konanie či násilie alebo neadekvátne psychické podnety, reakcie dieťaťa, či prejavy zaostávania vo vývoji, ktoré by komplexne mohli poukazovať, či vzbudzovať podozrenie na syndróm CAN:, t. j. syndróm týraného dieťaťa.

V súvislosti s vierohodnosťou výpovede svedkyne X. O. a jej sú významné skutočnosti vyplývajúce z výpovede svedkyne Y. X., ktorá má dieťa s mladším synom menovanej svedkyne. Na hlavnom pojednávaní totiž uviedla, že po tom, čo sa otec jej dieťaťa prestal o ich spoločné dieťa zaujímať, snažila sa jej X. O. dieťa zobrať, mala snahu ju očierňovať, dokonca o nej šírila reči, že ju vraj jej otec sexuálne zneužíva, čo nebola pravda. Táto výpoveď potvrdzuje obhajobnú argumentáciu obžalovaného a odvolací súd v zhode s názorom prvostupňového súdu nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by bolo možné túto výpoveď svedkyne spochybňovať.

V prospech obžalovaného svedčí aj výpoveď svedkyne B. X. z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná a z ktorej okrem iného vyplýva, že maloletá O. N. je veľmi vychovaná a slušná, avšak má tendenciu si veľmi vymýšľať, pričom v prítomnosti obžalovaného bola vždy šťastná a veselá, svedkyňa nikdy nezbadala, že by sa dedka bála. Jej správanie sa nezmenilo ani v roku 2007, maloletá nebola zakríknutá ani prestrašená.

V neprospech obžalovaného nebolo možné vyhodnotiť ani závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria a sexuológia, U. F. Y., v zmysle ktorých obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou, avšak nemožno vylúčiť, že u obžalovaného mohlo dôjsť aj k sexuálne zafarbenému konaniu vo vzťahu k maloletej, odvíjajúceho sa od osobnostnej, vrátane psychosexuálnej štruktúry obžalovaného. Plochý záznam nenasvedčuje pre prítomnosť sexuálnej deviácie v zmysle preferencie detských juvenilných sexuálnych objektov; rovnako ju však nemožno vylúčiť.

Skutočnosť, že znalec nevyvylúčil možnosť sexuálne zafarbeného konania, nemôže sama osebe odôvodňovať záver o tom, že k takémuto konaniu zo strany obžalovaného aj reálne došlo. Takýto záver by musel vyplývať z celkovej dôkaznej situácie, ktorej vyhodnotenie iný záver nepripúšťa.

V predmetnej trestnej veci možno preto konštatovať, že v kontexte hodnotenia všetkých vykonaných dôkazov spôsobom predpokladaným v § 2 ods. 12 Tr. por., bolo nevyhnutné vychádzať zo zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech veci - obžalovaného).

Krajský súd záverom ešte dodáva, že sa v plnej miere stotožnil s postupom prvostupňového súdu, ktorý odmietol vykonať dôkaz prečítaním odborného vyjadrenia o psychologickom vyšetrení maloletej

vykonaného U.. V., a to z dôvodu, že menovaná osoba nie je súdnou znalkyňou a súčasne občianskemu združeniu Pomoc ohrozeným deťom Centrum Nádej, so sídlom Švabinského 7, Bratislava, neprislúcha takéto vyšetrenie vykonávať, nakoľko naň nemá príslušnú akreditáciu.

Na tomto základe odvolací súd v zhode so závermi prvostupňového súdu, nepovažuje celú sústavu vykonaných dôkazov za dostatočne odôvodňujúcu jednoznačný záver o vine obžalovaného, resp. záver o tom, že sa skutok, ktorý je mu kladený za vinu, vôbec stal.

Preto s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, považoval odvolací súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, zakladajúce dôvod na jeho zamietnutie podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.